

ΘΑΝΑΤΙΚΉ ΠΟΙΝΉ

Τμήμα : Β' 1

Υπευθύνη καθηγήτρια: ΣΙΛΙΤΖΗ ΑΓΟΡΙΤΣΑ

Ομάδα:

ΚΑΡΑΜΠΕΡΗ ΧΑΡΑ
ΛΑΔΕΡΗ ΣΤΕΦΗ
ΙΑΤΡΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΙΣΑΒΕΤ
ΒΑΚΙΡΤΖΗ ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΘΑΝΑΤΙΚΗ ΠΟΙΝΗ;

- Επιβάλλεται σε έναν εγκληματία από τις αρχές ενός κράτους
- Αφαίρεση της ζωής κάποιου
- Είναι η αυστηρότερη ποινή που μπορεί να επιβληθεί
- Ονομάζεται «η εσχάτη των ποινών».

Θανατική Ποινή και Τρόποι Θανάτωσης στην Αρχαιότητα

❖ Στην Αθήνα, κατά την αρχαϊκή εποχή, προβλεπόταν από τους νόμους του Δράκοντα.

Τρόποι Θανάτωσης:

- Σφαγή
- Αποκεφαλισμός
- Μέθοδος της σταύρωσης
- Κατασπαραγμός από θηρία

Στην Ευρώπη, ο θάνατος δι' απαγχονισμού θεωρείτο εξευτελιστικός και προβλεπόταν για ληστές, σε αντίθεση με τον αποκεφαλισμό, που θεωρείτο ευγενής τρόπος θανάτου, κατάλληλος για αριστοκράτες. Οι αιρετικοί καίγονταν στην πυρά διότι, σύμφωνα με τις αντιλήψεις της εποχής, η φωτιά ήταν μέσο κάθαρσης.

Οι περισσότερες εκτελέσεις στην ιστορία, και ακόμη και σήμερα σε κάποιες χώρες, γίνονταν δημοσίως, ενώπιον πολλών θεατών, για παραδειγματισμό και για επίδειξη της δύναμης του κράτους.

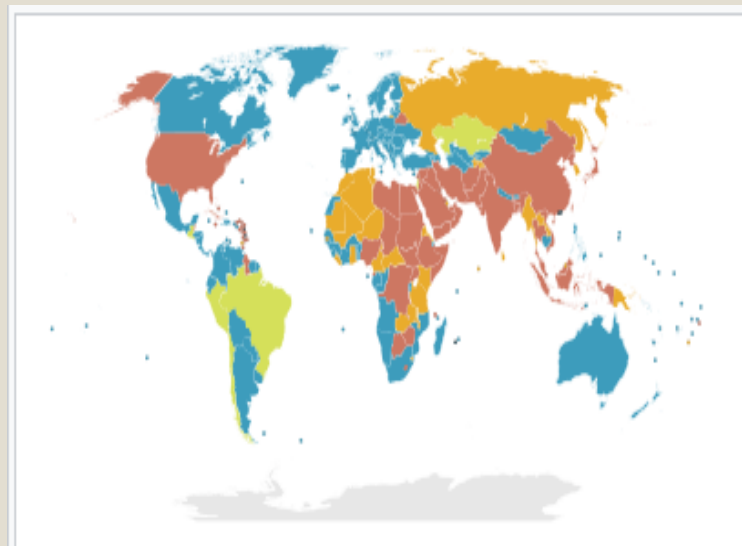
Η γνώμη που υποστηρίζει ο Καντ είναι ότι δεν υπάρχει υποκατάστατο της ποινής του θανάτου, ως της δίκαιης ποινής για τα εγκλήματα της ανθρωποκτονίας. Έτσι η ποινή του θανάτου καταλήγει να αντιστοιχεί προς τη «φυσική επιλογή στον αγώνα περί υπάρξεως».

ΤΙ ΙΣΧΥΕΙ ΣΤΗΝ ΧΩΡΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ;

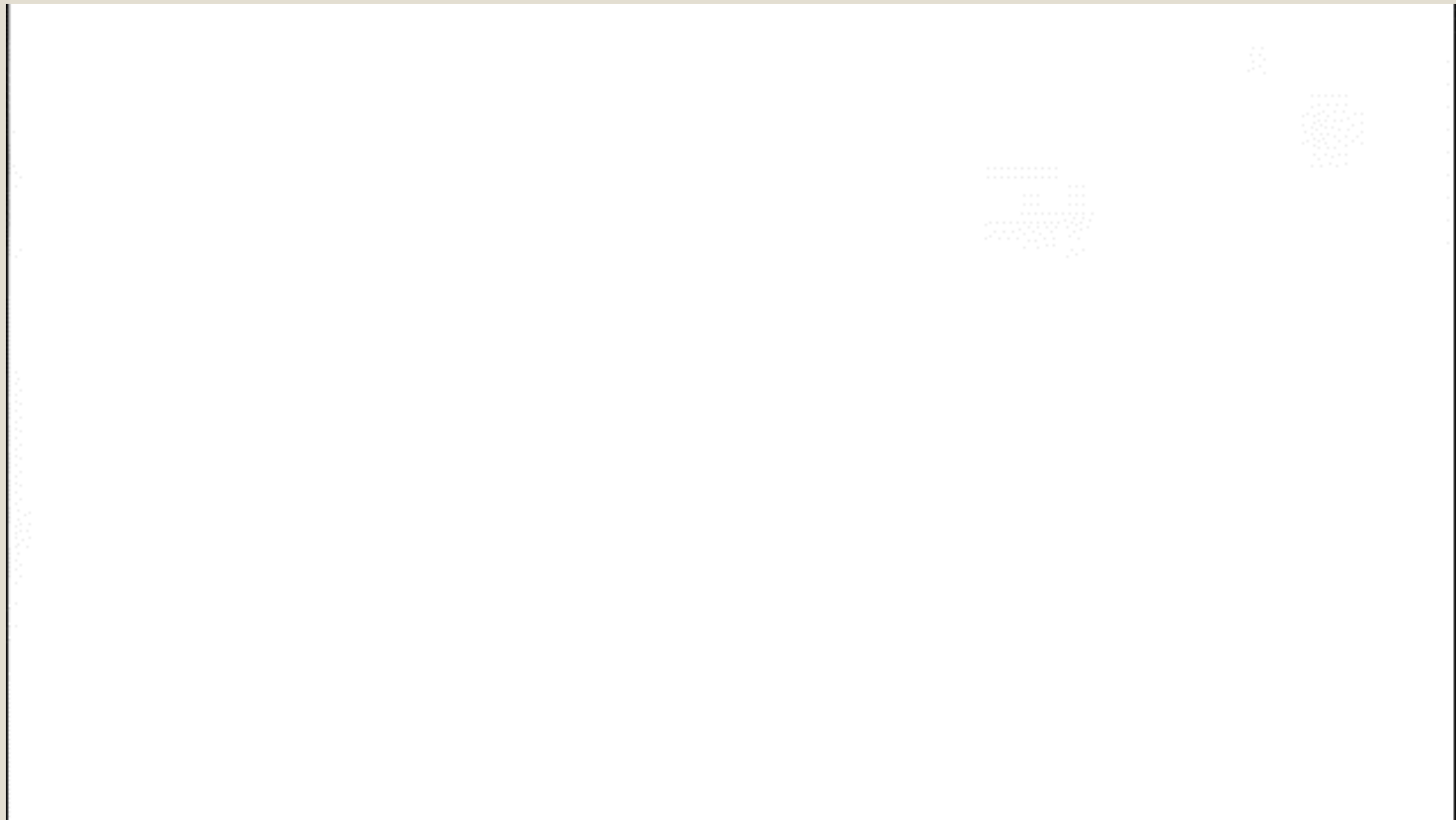
- Στην Ελλάδα, η θανατική ποινή καταργήθηκε τον Δεκέμβριο του 1993 από την κυβέρνηση του Ανδρέα Παπανδρέου, κάτι που επιβεβαιώθηκε και στη συνταγματική αναθεώρηση του 2001.
- Το 2002 καταργήθηκε στην Κύπρο.
- Όλα τα κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν πλέον καταργήσει την θανατική ποινή
- Εφαρμόζεται σε χώρες όπως οι ΗΠΑ, η Κίνα, και πολλά κράτη του μουσουλμανικού κόσμου. Στις ΗΠΑ πάντως, η θανατική ποινή χρησιμοποιείται από τις ομοσπονδιακές και τις στρατιωτικές αρχές, καθώς και από 28 πολιτείες, αριθμός που ολοένα και λιγοστεύει.

- Σύμφωνα με τη Διεθνή Αμνηστία, από τα συνολικά 195 κράτη-μέλη του ΟΗΕ:
- 108 χώρες κατέργησαν εντελώς τη θανατική ποινή
- 7 κράτη τη διατηρούν, όμως μόνο για εξαιρετικές περιπτώσεις (π.χ. για εγκλήματα σε εμπόλεμες περιόδους)
- 26 χώρες διατηρούν νομοθεσία που επιτρέπει τη χρήση της θανατικής ποινής για εγκλήματα του κοινού ποινικού δικαίου, ωστόσο στα κράτη αυτά δεν έχει εφαρμοστεί η θανατική ποινή τουλάχιστον για τα τελευταία 14 χρόνια.
- 54 χώρες διατηρούν τη θανατική ποινή τόσο στη νομοθεσία τους όσο και στην πράξη.
- Το 2021 η θανατική ποινή καταργήθηκε στο Καζακστάν, το Μαλάουι και τη Σιέρα Λεόνε.

Χρήση της θανατικής ποινής παγκοσμίως το 2005/06.

- Έχει καταργηθεί για όλα τα αδικήματα (88)
- Έχει καταργηθεί για όλα τα αδικήματα με εξαίρεση ειδικών συνθηκών (11)
- Διατηρείται αλλά δεν έχει χρησιμοποιηθεί στα τελευταία τουλάχιστον 10 χρόνια (30)
- Η θανατική ποινή είναι σε ισχύ (68)*

ΥΠΕΡ Ή ΚΑΤ'Α ΤΗΣ ΕΣΧΑΤΗΣ ΤΩΝ ΠΟΙΝΩΝ ;

ΥΠΕΡ:

- Η θανατική ποινή έχει απίστευτη εκφοβιστική και προληπτική δύναμη καθώς ο φόβος της ποινής του θανάτου αποθαρρύνει τον εγκληματία από την τέλεση εγκλήματος .
- Η ισάξια ανταπόδοση είναι η μόνη που αρμόζει σε άτομα που έχουν αφαιρέσει κάποια ανθρώπινη ζωή αλλά και σε περιπτώσεις άλλων εγκλημάτων που πλήττουν σοβαρά μια ανθρώπινη ζωή όπως είναι οι βασανισμοί, οι βιασμοί , η παιδεραστία, η εμπορία ναρκωτικών κ.ά.
- Η δικαίωση της οικογένειας του θύματος, επέρχεται μόνον με τη θανάτωση του δράστη.
- Η ισόβια κάθειρξη (που είναι 20 χρόνια) που απειλεί σήμερα τα βαρύτερα των εγκλημάτων δεν εγγυάται ότι ο δράστης δεν θα ξαναπροβεί στην τέλεση του ίδιου εγκλήματος.
- Η θανατική ποινή, με την προϋπόθεση ότι αυτή γίνεται άμεσα, δεν επιβαρύνει το κράτος οικονομικά.

ΚΑΤΑ:

- Η θανατική ποινή δεν προλαμβάνει κανένα έγκλημα.
- Το σύστημα «οφθαλμός αντί οφθαλμού» είναι αναχρονιστικό και δεν μπορεί να εφαρμόζεται στις σύγχρονες δημοκρατικές κοινωνίες.
- Μπορεί με τη θανατική ποινή να επέρχεται ψυχική δικαίωση της οικογένειας του θύματος αλλά με το θάνατο του δράστη το θύμα δεν επιστρέφει στη ζωή.
- Ένα από τα σημαντικότερα μείον της θανατικής ποινής είναι το μη αναστρέψιμο αυτής σε περίπτωση δικαστικής πλάνης.
- Το σωφρονιστικό σύστημα δεν πρέπει να αποβλέπει στην εκδίκηση αλλά να έχει σωφρονιστικό χαρακτήρα με τελική επιδίωξη την διόρθωση, επανένταξη και επανασοφιστική του εγκληματία.
- Βασικότερο καθήκον και πρωταρχική υποχρέωση της πολιτείας αποτελεί ο σεβασμός και η προστασία της ανθρώπινης ζωής και της αξίας της προσωπικότητας του κάθε ανθρώπου,

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Σκοπός της ποινής θα πρέπει να είναι ο σωφρονισμός του εγκληματία, η ανamorφωση του χαρακτήρα του με τη συνειδητοποίηση της πράξης του και του τιμήματος που πληρώνει και η προετοιμασία για την επανακοινωνικοποίησή του για οποιοδήποτε έγκλημα και αν έχει αυτός διαπράξει.

Η ποινή ηθικοποιεί, εξανθρωπίζει, προΐδεάζει τον πολίτη για τις συνέπειες της απειθαρχίας του και του θυμίζει τις υποχρεώσεις του απέναντι στην πολιτεία. Όλες αυτές οι λειτουργίες της ποινής παύουν να υπάρχουν όταν πρόκειται για την εσχάτη των ποινών, τη θανατική ποινή η οποία πέρα από τον εκφοβιστικό της χαρακτήρα, ο οποίος ακόμα αμφισβητείται, όχι μόνο δεν δίνει στον εγκληματία την ευκαιρία να αλλάξει και να κοινωνικοποιηθεί αλλά αποτελεί και κατάφωρη παραβίαση του δικαιώματος της ζωής του.

ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ